

Komentar Evandjelja: Božji horizonti

Evandjelje XXIV. nedjelje kroz godinu (ciklus B) i komentar.

Evandjelje Mk 8, 27-35

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: »Što govore ljudi, tko sam ja?« Oni mu rekoše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.« On njih upita: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Ti si Pomazanik – Krist!« I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: »Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!«

Tada dozva narod i učenike pa im reče: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga.«

.....

Komentar

Isus je sa svojim učenicima pješice putovao velikim udaljenostima kako

bi po svim mjestima pronio evanđelje. U ulomku ove nedjelje nalazimo ga 60 km sjeverno od Kafarnauma, u čuvenoj Cezareji Filipovoj, gradu bogatom vegetacijom i vodom, koji je Herod osnovao u čast Cezara Augusta i poklonio svom sinu Filipu. Upravo su ovaj grad i njegova okolna sela na neki način potaknuli Isusovo pitanje o njegovu vlastitom identitetu: „Što ljudi misle tko sam ja?" (r. 27).

Suočen s neodgovarajućim objašnjenjima ljudi, Petar je jedini koji zna ponuditi odgovor najviše u skladu sa otajstvom Isusove osobe: „Ti si Krist" (r. 29). Međutim, Petar tu istinu shvaća na svoj način i, duboko u sebi, u svojim je prosudbama jednako ljudski kao i ostali, jer kad Isus objavi svoje patnje, Šimun ih odbija nasiljem.

Petar je morao biti toliko žestok u svojoj krivo usmjerenoj naklonosti

da je zaslužio snažno i ozbiljno upozorenje od Isusa: „Odlazi od mene, sotonu! Jer ti na pameti nije ono što je Božje, nego što je ljudsko" (r. 33).

Da bismo bili dobri kršćani i ne žalostili Gospodina, potrebna nam je nadnaravna vizija, odnosno sposobnost da vidimo stvari i ljude onako kako ih vidi sam Bog. A to nije uvijek lako. Iznad svega, kada je u pitanju priznanje križa i ono što nas tjera da patimo u sklopu Božjih planova.

Na ovu poteškoću već je upozorio sam Bog: „Zato što moje misli nisu vaše misli, niti vaši putovi, moji putovi", kaže Gospodin. „Koliko su nebesa iznad zemlje, tako su moji putevi iznad vaših putova i moje misli iznad vaših misli" (Iz 55,8-9).

Opasnost od previše ljudskog mentaliteta, koji je proganjao Petra i koji nas sve proganja, opisao je papa

Franjo u svojoj prvoj homiliji nakon što je izabran: „Ovo Evandjelje nastavlja se s posebnom situacijom. Isti Petar koji je priznao Isusa Krista, kaže mu: „Ti si Mesija, Sin Boga živoga. Slijedim te, ali o križu ne govorim. Slijedim te s drugim mogućnostima, bez križa. Kad hodamo bez križa, kad gradimo bez križa i kada ispovijedamo Krista bez križa, nismo učenici Gospodnji: mi smo svjetovni; mi smo biskupi, svećenici, kardinali, pape, ali ne i učenici Gospodnji“.

Papa je zaključio: „Želio bih da svi mi, nakon ovih dana milosti, imamo hrabrosti - upravo hrabrosti - hodati u prisutnosti Gospodinovoj, s križem Gospodnjim; sagraditi Crkvu na krvi Gospodnjoj, prolivenoj na križu; i priznati jedinu slavu: Krista raspetoga. I tako će Crkva napredovati”[1].

Kao što je sveti Josemaría objasnio, ljudi imaju ravnu viziju, vezanu uz zemlju, dvije dimenzije. - Kad budete živjeli natprirodnim životom, od Boga ćete dobiti treću dimenziju: visinu, a s njom i olakšanje, težinu i obujam. (Usp. Put 279)

Kad se brinemo o molitvi i uobičajenom dijalogu s Gospodinom, kada odvojimo točno određeno vrijeme za razgovor s Bogom, stječemo nadnaravnu viziju: naše se zjenice šire i fokus naših pristupa se povećava; naše razumijevanje stvari stječe nove perspektive i znamo nazrijeti neočekivane horizonte: horizonte Boga.

[1] Papa Franjo, homilija, 14. ožujka 2014.

Pablo M. Edo //
dimitrisvetsikas1969 - pixabay

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-vigesimocuarto-
domingo-ordinario-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-vigesimocuarto-domingo-ordinario-ciclo-b/) (1.04.2025.)